

НА 23 АПРИЛ, В ЛЮБИМОТО ЗАВЕДЕНИЕ „BARAČNICKÁ RYCHTA“, СДРУЖЕНИЕ „ЗАЕДНО“ ОРГАНИЗИРА БАЛКАНСКА ВЕЧЕР ПО ПОВОД ПРЕДСТОЯЩИЯ ГОЛЯМ БЪЛГАРСКИ ПРАЗНИК - ГЕРГЬОВДЕН. ИМАШЕ ДЕГУСТАЦИЯ НА БАЛКАНСКИ ХРАНИ И ТАНЦИ ДО 4 Ч. СУТРИНТА. УЧАСТИЕ ВЗЕХА ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА ГЪРЦИЯ, МАКЕДОНИЯ, РУМЪНИЯ, СЪРБИЯ, ТУРЦИЯ, ХЪРВАТИЯ И БЪЛГАРИЯ. ГЛАВЕН ОРГАНИЗАТОР НА ВЕЧЕРТА БЕШЕ СДРУЖЕНИЕ „ЗАЕДНО“. БЪЛГАРСКИЯТ КЛУБ В ПРАГА И МЕХАНА „СОФИЯ“ ОСИГУРИХА КЕБАБЧЕТАТА И ВИНОТО, С КОИТО СЕ ПРЕДСТАВИ БЪЛГАРСКАТА МАСА НОМЕР 2.

„Заедно“ ни покани на Гергьовден

Когато получите списанието, събитието, за което четете на тези страници, ще е отдавна отшумяло и може би дори и забравено от най-младите присъстващи, които размениха впечатления още на следващия ден, използвайки sms, e-mail, Skype, Facebook etc. Обмениха мнения за храната, танците, музиката, купона, очакваните и неочаквани случки и щастливи случайности, и продължиха напред към нови събития.

Главен организатор на вечерта беше Тодор Ралев, който от близо половин година е председател на сдружение „Заедно“. Той, заедно с Мирча Дан Дута, директор на Румънския културен институт в Прага, откриха вечерта и представиха отделните участници и ястията, с които представяха своята страна. Минаха покрай всяка една маса и разпитаха за храната, участниците и спонсорите. На челната, българската маса, ги посрещнаха Севда Коваржова и Танита Янкова, която съобщи имената на основните спонсори на българското участие – Българския клуб в Прага и механа „София“. След като бяха представени всички, започна най-сладкото – дегустацията. Всеки имаше възможност да опита от всичко, до което успееше да стигне, и след по-малко от половин час организаторите можеха да приберат празните съдове и масите, и да направят място за втората част на вечерта. А тя започна и завърши късно през нощта с много музика и танци. В обявения конкурс победител беше не друг, а именно българската кухня!

Ако попитате Тодор Ралев дали е трудно да се организира подобна

вечер, ще ви отговори, че не. Продължавайки разговора, сами ще стигнете до заключението какво е необходимо – енергия, време, всеотдайност, вяра в крайния резултат и желание той да бъде добър. Наградата е доброто настроение на присъстващите.

Тодор е член на „Заедно“ почти осем години. След смъртта на Бойка, се включва по-активно в дейността на Сдружението. „Реших, че ще е тъжно, ако организацията спре дейността си. Затова започнах да помагам на Севда. Преди около половин година тя реши да ми отстъпи ръководството и да си сменим местата – тя да започне да ми помага.“ А какво е необходимо за да върви работата? „Мисля, че на първо място хората трябва да са приятели, да имат еднакви интереси и да се разбират. Може би не винаги ще са на едно и също мнение, но в такъв момент трябва да отстъпват. И да се интересуват от онова, което търсят хората – и да им го дават. Да имат добра вътрешна организация, която да довежда нещата до добър край.“ ■

